

[Aksel Larsen.]

dende Befolkning i Byerne nyder godt deraf, men det vil sige, at Overklassen i det kapitalistiske Samfund tilraner sig den største Part af Arbejdsudbyttet saavel fra Industrien som fra Landbruget; men som Følge af, at man paalægger Landbruget Grundrenten ekstra, udplyndrer man, kunde man fristes til at sige, i højere Grad Landbruget end noget andet Erhverv.

Det kan ikke nytte at gaa nærmere ind paa disse Ting, fordi jeg ved, at Tinget er fløjtende ligeglad med, at dette er Kendsgerninger, fordi jeg ved, at Flertallet i dette Ting — og Flertallet taget i meget omfattende Betydning — absolut vil opretholde disse Tilstande, ikke vil gribe til Ondets Rod og derfor heller ikke vil hjælpe det arbejdende Landbrug.

Hele denne Grundanskuelse, som er vor, er jo en Del af Marxismen, den Marxisme, som visse Profeter ude paa Landet forsøger at lægge for Had, fordi de regner med, at Landbefolkningen ikke ved, hvad Marxisme er for noget, regner med, at man kan indbilde Landbefolkningen, at det, som Socialdemokratiet præsterer, er Marxisme. Derfor maa det i denne Debat fastslaaes, at kun Karl Marx og hele den marxistiske Skole har sagt Sandheden om den specielle Udbygning af Landbruget i det kapitalistiske Samfund, men at denne marxistiske Anskuelse naturligvis ikke har noget som helst til fælles med socialdemokratisk Politik.

Den hidtidige Krisepolitik, der, som sagt, hver Gang vi er blevet præsenteret for den, skulde betyde den endelige Løsning af Problemerne, har ikke løst noget af disse Problemer, hvisaarsag man nu kommer med et nyt Lovforslag og vil have os til at tro paa, at her ligger Udvejen. Den hidtidige Krisepolitik har under Paaberaabelse af, at det var Priserne, det var galt med, været en ensidig Prisfordyrelsespolitik.

I denne Henseende er vel det groveste, der er præsteret, Sænkningen af Valutaen, og det maa være berettiget herfra at minde f. Eks. Kronenedskæringens mest ivrige Talsmand her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Thomsen, om, at han ved sin Indtræden i Tinget forkyndte, at hvis blot Kronen blev skaaret ned, var Landbruget hjulpet, og at ingen kom til at lide under dette særegne Udslag af nationaløkonomisk Forstand og politisk Viden; men det ærede Medlem er jo i sørgelig Grad blevet modsagt af Kendsgerningerne, eftersom Landbruget ikke er blevet hjulpet ved Kronenedskæringen. Derimod har Kronenedskæringen væltet en Række Byrder over paa dem, der er bundet

til faste Lønninger og Indtægter. Priserne er steget for alle mulige Produkter som Følge af, at Kronen er skaaret ned, men det har ikke bragt nogen Løsning af det Problem, der hedder Landbrugskrisen.

Af andre Foranstaltninger, der har virket i prisfordyrende Retning, er der Grund til at nævne et Par Stykker, deriblandt Kødordningen. Jeg skal ikke holde nogen lang agitatorisk Tale om Kødordningen, der er saa skrap, at selv den borgerlige Presse nu begynder at protestere imod den, men alligevel falder det hverken Regeringen eller de store Partier her i Tinget ind at forlange den skandaløse Destruktion af første Klasses Kød indstillet. Man paa- staar, at denne Kødordning skal gavne Landbrugere, men jeg vil gerne bede dem, der maatte være i Stand dertil, om at paa- vise, hvorledes Slagteafgiften har gavnet Landbruget. De Landbrugere, jeg har talt med, siger, at den ikke har gavnet, og hvad selve Destruktionen angaar, er det i de fleste Egne af Landet saaledes, at Gevinsten ved Destruktionen gaar direkte i Handelsmændenes Lommer.

Hvis en Landmand paa Grund af, at han mangler Kontanter, og paa Grund af, at Foderet er saa dyrt, bl. a. takket være Kornordningen, ser sig nødsaget til at skille sig af med et Kreatur, kan det godt tænkes, at han faar mere for det ved at sælge det til Destruktion end ved at sælge det til en Slagter, der igen lader det bruge til Menne- skeføde. Anmelder han det saa til Slagteriet til Destruktion, kan han godt risikere at faa det Svar, at det vil vare 3—4 Maaneder, da Listerne er overtegnet. Et Par Dage efter faar han saa Besøg af en Kreaturhandler, som tilbyder at købe Koen for noget mindre end det, Destruktionsanstalten vil give. Han sælger den maaske, og Kreaturhandleren kan trække den ind paa Destruktionsanstalten, fordi det i mange Tilfælde er saaledes, at en Kreaturhandler kan indtegne flere Hundrede Kreaturer til Destruktion og faa Listerne overtegnet og derved hente ogsaa denne Gevinst hjem af Kødordningen. Kødordningen gavner ikke Landbruget, den skader Befolkningen umaadeligt, og det er en Illustration af selve det kapitalistiske Samfundssystems Fallit, som man ikke kan ønske sig bedre.

Sukkerordningen er nævnt under denne Debat — af det ærede Medlem Hr. Olufson tror jeg, som et Eksempel paa, hvorledes man ved prishævende Foranstaltninger søgte at komme Landbruget til Hjælp. Det er blot ikke rigtigt, at man søgte at komme Landbruget til Hjælp ved Sukkerordningen.